

μπαλάκι

μπαλάκι, το, ουσ. [υποκορ. του ουσ. μπάλα], μικρή μπάλα· στον πληθ. **τα μπαλάκια**, τα αρχίδια: «έφαγε μια κλοτσιά στα μπαλάκια του κι έπεσε αναίσθητος»·

- *γίνομαι μπαλάκι στα χέρια (κάποιου)*, γίνομαι όργανό του, με κάνει ό,τι θέλει: «έχω δική μου προσωπικότητα και δε γίνομαι μπαλάκι στα χέρια κανενός»·

- *είμαι μπαλάκι στα χέρια (κάποιου)*, βλ. φρ. *γίνομαι μπαλάκι στα χέρια (κάποιου)*·

- *πετώ το μπαλάκι (σε κάποιον)*, μεταθέτω έντεχνα σε κάποιον κάτι που έπρεπε να κάνω εγώ: «μόλις του τυχαίνει κάτι δύσκολο, πετάει αμέσως το μπαλάκι σ' άλλον»·

- *ρίχνω το μπαλάκι (σε κάποιον)*, βλ. συνηθέστ. *πετώ το μπαλάκι (σε κάποιον)*·

- *σαν (το) μπαλάκι του πιγκ πογκ*, λέγεται στην περίπτωση που στέλνουν κάποιον από τον έναν αρμόδιο στον άλλον είτε για να εξυπηρετηθεί είτε για να κάνει ή να διεκπεραιώσει κάτι: «μια υπογραφή χρειαζόταν ο άνθρωπος για να τελειώσει τη δουλειά του, και τον έστειλαν σαν το μπαλάκι του πιγκ πογκ απ' τον έναν στον άλλον || ήθελε να παραδώσει σε κάποιον υπεύθυνο ένα συστημένο γράμμα και τον είχαν με τις ώρες σαν μπαλάκι του πιγκ πογκ, γιατί κανείς δε δεχόταν να το παραλάβει»·

- *τον κάνω μπαλάκι (του πιγκ πογκ)*, τον στέλνω από τον έναν αρμόδιο στον άλλον είτε για να εξυπηρετηθεί είτε για να διεκπεραιώσει κάτι: «απ' το πρωί τον ταλαιπωρούν τον άνθρωπο για μια υπογραφή και τον έκαναν μπαλάκι του πιγκ πογκ από γραφείο σε γραφείο». Από την εικόνα του πιγκ πογκ, όπου κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού το μπαλάκι πηγαίνει διαδοχικά από τον έναν παίχτη στον άλλον.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας